

PORONIONY (3) *part praet pass pf*

poroniony (2), **poronion** (1).

Wszystkie o jasne.

sg m N (praed) poronion (1). ◇ G poronion(e)go (1). ◇ D poronion(e)mu (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. poronić.

Urodzony przed czasem (o martwym płodzie); abortivus PolAnt, Vulg, Cn; eiecticius Cn (3) :

*Wyrażenie: »(jakoby) poroniony płód; płód jest poronion« = tamquam abortivo PolAnt, Vulg [szyk zmienny] (2;1): podałem wam [...] że Kryſthus vmął zá grzechy náfze/ [...] że ieſt pogrzebion/ że theż wzbudzon ieſt trzeciego dnia według pífmá. Pothym ieſt widżian od Iákubá/ potym od wſzytkich Apoſtołow. Ná oſtátek po wſzythkich/ vkazał fię theż y mnie iákoby poronionemu płodowi. Bomci ia ieſt namnieyſzy z Apoſtołow *BibRadz* 1.*Cor* 15/8; Płód by nie był poronion. *SienLek* S[ss]4; *WujNT* 1.*Cor* 15/8; [Glosy II nr 89/62].*

Synonimy: niedonoszony, niedoszły, porzucony.

Cf [PORONIC]

MN